

ξιν. Ἡ νῆρος εἶνε τόσο μικρά, ὥστε διατρέχεται εἰς ὀλίγας ὥρας· ἡ περιέργεια εὐχαριστεῖται ἀμέσως καὶ τότε γεννᾶται ἡ ἀγρία καὶ ἡ μελαγχολία· ὁ ξένος εἰς πᾶσαν στιγμήν αἰσθάνεται τὴν σκληροτέραν μόνωσιν, καὶ ἀπολαμβάνει μὲν τὴν θρησκευτικὴν φιλοξενίαν, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκει τὴν γλυκεῖαν φιλοξενίαν τῆς οἰκογενείας· κατὰ τὸ διάστημα τῆς μακρᾶς ἡμῶν

διατριβῆς εἰς τὴν Τινανδοῦ, δύο μόνοι κάτοικοι ἐτίλμασαν νὰ ἀναπετάσωσιν εἰς ἡμᾶς τὸ μυστηριώδες παραπετάσμα, καὶ νὰ μᾶς εἰσαγάγωσιν εἰς τὸ ἔνδον τῆς οἰκογενείας των, καὶ ἐκεῖνοι οἱ πτωχοὶ ἄγριοι ἐθεωρήθησαν ἴσως ὡς ἄπιστοι, καταπατοῦντες θρησκείαν καὶ ἥθλη. (ἀκολουθεῖ)

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μεταφράσις Ἰ. Ρ. Ρ.)

ΠΑΡΕΡΓΑ. ΔΙΑΦΟΡΑ. ΠΟΙΚΙΚΑ.

Μυθός

Τῆς φυλῆς τῶν τετραπόδων ἐδασίλευεν ὁ λέων δικαίωματι κ' ἐλέφ τῶν δυνάων καὶ ὀδόντων. Ἦτον ἄριστος μονάρχης, ἦτον τύπος βασιλέων, καὶ νομίμως ἐκυβέρνηε μὲ τὸν νόμον τῶν λεόντων.

Πρὸς τὴν ιδιοκτησίαν σέβας ἔτρεφε τῶν ζώων, κ' ἐξ αὐτῆς λαμβάνων τρία, ἅρην ἓν καὶ εἰς ἐκεῖνα. Ἦτον ἐνθερμος προστάτης τῆς ζωῆς τῶν ὑπάρχων, οὐδὲ ἔτρωγε τινὰς των, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐπέαια.

Εἶχε δύναμιν, καὶ πλοῦτον, καὶ ἀφρόνους ὁ εὐδαίμων εἶχεν ὑπουργοὺς, συμβούλους, στρατηγούς κ' ὑποστρατήγους· ἐπειδὴ δὲ πρῶτος ἦτον καὶ ἀμέτοχος πολέμων, στρατηγούς πολλοὺς μὲν εἶχε, στρατιώτας δὲ ὀλίγους.

Ἄν τινὰς τῶν μεμψιμοιρῶν εὐσεβάστως ἀπετόλμων ἢ μικρὰς παρατηρήσεις ἢ παράπονα ὀλίγα, ὡς ἐγὼμένου ἀγριαίων τῶν ὀδόντων του τὸν ὄλμον, καὶ τὴν χαίτην του ἀνθρώπου, τὸ ὑπῆκουον εἰσῆα.

Δὲν εἰσῆα πλὴν ἡ Ἀρκτος, ἡ στριφνὴ τοῦ πόλου κόρη, ἀλλ' εἰς τοὺς βαρεῖς τῆς πόδας κ' εἰς τὸ ῥύγχος πεποιθυῖα, ὅπου ἴστατο καὶ ὅπου ἐκινεῖτο, κατηγόρει, καὶ διέβαλλε ὀλοφύμως ὑπουργούς καὶ ὑπουργεῖα.

— Ὑπάρχουσι καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὰ ἐλώδη μάλιστα μέρη, μυῖαι θανατηφόροι. Περί τὴν πόλιν Λαῶνα τῆς Γαλλίας γεωργὸς κοιμώμενος εἰς τὸν ἥλιον, ἐκεντήθη ὑπὸ μυίας, καὶ ἀψηφήσας τοῦτο κατὰ τὰς δύο πρώτας ἡμέρας, ἐξηκολούησε τὰς ἐργασίας του. Ἀλλὰ κατὰ τὴν τρίτην εἰς τὴν πληγὴν ἀνεπτύχθη ἀνθραξ, ἐπρίσθη, ἐμελάνθη, καὶ διὰ μίας ἐπῆλθεν ἡ γάγγραινα, φονεύσασα τὸν ἀσθενῆ μετ' ὀλίγον. Ἡ θλιβερά τύχη αὐτοῦ ἔσωσεν ἄλλον συμπολίτην του, ὅστις ἐπίσης δηχθεὶς ὑπὸ μυίας, κατέφυγεν ἀμέσως εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ ἐθεραπεύθη.

(Ἐκ τοῦ Ταχυδρ. τοῦ ἀγ. Κηντίου)

— Ὁ Κ. Ρωσσέτος, ἐπίσημος ἀεροναύτης Γάλλος, ἐπέδειξεν ἐσχάτως τὴν τέχνην του εἰς τὴν πόλιν Βαγδάην. Ἐκ τοῦ μέσου ἀναριθμήτου πλήθους Ἀσσυρίων, συρρέουσάντων περὶ αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ νοούντων τίς ἦν ὁ σκοπὸς του κυρίως, ἀνελήσθη αἰφνης πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ διὰ τὸ ὀμιχλώδες τῆς ἀτμοσφαίρας ἐγίνε μετ' οὐ πολὺ ἄφαντος εἰς ὧλον τοὺς δ-φθαλμούς. Πλανηθεὶς δ' ἐφ' ὧλης τῆς ἡμέρας, καὶ ὑπὸ σφοδροῦ ὠθούμενος ἀνέμου, ἔπεσε τὸ ἐσπέρα εἰς τὸν ποταμὸν Τίγριν, πέντε ὥρας μακρὰν τῆς πόλεως, καὶ μόλις κολυμβῶν ἐσώθη εἰς παρακειμένην ἑπαυλιν ἀγγλικῆς τιнос οἰκογενείας, καὶ ἐφιλοξενήθη ἐφ' ἡμέρας τινὰς παρ' αὐτῇ.

Ἀλλ' ὅταν ᾔθελσε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πόλιν, ἡ θέσις του ὑπῆρξε δεινὴ. Οἱ καλοὶ ἀπόγονοι τῶν Χαλδαίων ἐνόμισαν ὅτι ὁ Κ. Ρωσσέτος εἰς τὸ διάστημα τοῦτο εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὴν σελήνην, καὶ τότε ὑπῆρξεν ἡ περιέργειά των νὰ μάθωσιν εἰδήσεις ἐκ τοῦ ἄνω ἐκείνου κόσμου, ὥστε ᾔθελεν ἀπεβῇ ὀλεθρία εἰς τὸν ἀεροπόρον, ἂν ὁ πρόξενός του δὲν ἐπενέβαινε, καὶ δὲν τὸν ἐπροστάτευσεν δι' ἀστυνομικῆς καὶ στρατιωτικῆς κ. μεριτείας.

Εἰς τὸν λέοντα μὲν ἦλθεν ἡ ἰδέα νὰ τὴν γάγῃ, ἀλλὰ εἶδε πῶς τὸ πρᾶγμα τινὰς ἔχει δυσκολίας, καὶ πρὸς τρόπους γλυκυτέρους διακείμενος, συνάγει τοὺς ὑπέπτους ὑπουργοὺς του νὰ κριθοῦν ἐπ' ἐκκλησίας.

Κλοπὰς ἄλλους ὠφελοῦσας μισῶν, ἤθελε νὰ μάθῃ ἂν τοὺς ὑπουργοὺς δικαίως ἐψέγον ἢ ἀνυπάρκτως. Ἀφ' οὗ ἦλθον, καὶ καθείς των εἰς τὸν τόπον του ἐστάθη, εἶπεν. « Ἄρκτη, τώρα λέγε! » — Καὶ ὠμίλησεν ἡ Ἄρκτη.

— Βασιλεῦ! τῶν ὑπουργῶν σου καταγγέλλω σοὶ τὴν πίστιν. Ὁ καλὸς σου πῖθηξ οὗτος, χειρονόμει, χοροπήδα, βασιλεῦ, τὸ κράτος κλέπτει μὲ ἀναιδέϊαν μεγίστην, καὶ τὰς χεῖρας νὰ γεμίξῃ καὶ τὰς γνάθους του τὸν εἶδα.

Τὰς πολλὰς του καταχρήσεις παραιτοῦμαι νὰ ἐκθέσω. Ἐσωτερικῶν τὸν ἔχεις. Ὁρκον δύναιμι νὰ λάβω, ἐσωτερικά του εἶναι τοῦ στομάχου του τὰ ἔσω. — Καὶ ὁ λέων ἀπεκρίθη ἡγεμονικῶς. — Τὸν παύω! —

— Ὁ τῶν Στρατιωτικῶν σου, λαγῶδες ὁ τροπαιοῦχος, χλωρὸν φύλλον δὲν ἀφήνει. Εἰς τὸ κράτος πόση βλάβη. Ὁ τῶν ναυτικῶν, τῶν ἵππων καὶ τῶν ὄνων ὁ εὐνοῦχος, τρώγει μόνον καὶ κοιμάται. — Καὶ ὁ εἰς κ' ἄλλος παύει. —

— Καὶ ἡ τίγρις, τοῦ Δικαίου, τῶν φονέων καὶ κακούργων εἶναι τρεῖς φονικωτέρα. Κάμνει τοῦ λαοῦ σου θραῦσιν. Ὁ τῶν Οἰκονομικῶν σου! . . . Κλέπτειν ὡς αὐτὴν πανοῦργον τὴν ἀλώπεκα δὲν ἔχει ἡ φυλὴ τῶν ζώων. — Παῦσιν!

Ἰδοὺ ἔπαυσα, ὦ Ἄρκτη, ὑπουργοὺς τοὺς δημοδόρους. Σὺ ἀντικατάστησέ τους, καὶ καλῶς, πιστῶς κυβέρνα. — Δέχομαι μετ' εὐπειθείας καὶ τὸ βάρος καὶ τοὺς ὄρους. Μὴ φοβεῖται. Τῶν ποδῶν μου φθάνει νὰ μὲ θρέψῃ ἡ πτέρνα.

— Κατὰ τὸ Τούνεζι ἀνασκάπτον-
τές τινες εἰς τὸν Κώθωνα, τὸν ἐ-
σωτερικὸν τῆς Καρχηδόνας λιμέ-
να, πρὸς ἐξαγωγήν λίθων πελε-
κητῶν, εὗρον εἰς βάθος 12 μέ-
τρων προτομὴν μαρμαρίνην ὡ-
ραιοτάτου ῥυθμοῦ καὶ παραδέξως
ἐντελοῦς διατηρήσεως. Εἶναι δὲ ἡ
προτομὴ αὕτη, κατὰ τὰς μέχρη
τοῦδε γενομένης εἰκασίας, ἀγαλ-
μα τῆς Ἡρας. Ἀπὸ τῆς μήτρας
ἡ τοῦ διαδήματος, ὃ φέρει ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς, μέχρι τοῦ ἄνω μέρους
τοῦ στήθους, ὅπου περατοῦται ἡ
προτομὴ, εἶναι τὸ μήκος αὐτῆς
ἐνὸς μέτρου καὶ ἕξ δεκάτων, ὥς
δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔργον ἀ-
ληθῶς κολοσσαϊκόν. Ἐκαστος τῶν
ὀφθαλμῶν ἔχει μήκος 0,22 μέ-
τρων, ὥστε δικαιοῖ ἡ θεὰ τὸ δ-
μηρικὸν ἐπιθετὸν τῆς βοόπιδος.
Τὸ περίεργον καὶ πολὺτιμον καλ-
λιτέχνημα τοῦτο ἐπρόσφερεν ὁ
Δέης εἰς τὸν πρόξενον τῆς Γαλ-
λίας, παραχωρήσας αὐτῷ συγ-
χρόνως τὴν ἰδιοκτησίαν ὧλων τῶν
ἄλλων ἀρχαιοτήτων ὅσαι ἤθελον
ἀνακαλυφθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο
μέρος.

(Γαλλ. Συνταγμ.)

— Κατὰ τὴν τελευταίαν με-
ταρρύθμισιν τοῦ Βελγικοῦ ὑπουρ-
γείου, ἀνθρωπὸς τις ἐπαρουσιάσθη
εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύ-
νης, καὶ εὐρὼν εἰς τὸν ἀντιθάλα-
μον γέροντά τινα ὅστις ἐφύλαττε,
— Ἦμπορῶ, τῷ εἶπε, κύριε, νὰ
σᾶς ἐρωτήσω ποῖον εἶναι τοῦ ὑ-
πουργοῦ τὸ δωμάτιον; — Ὁ ὑ-
πουργὸς δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀπεκρίθη
ὁ γέρον. — Ἀλλὰ ποῖον εἶναι τὸ
δωμάτιόν του; παρακαλῶ. — Σᾶς
εἶπα, κύριέ μου, ὅτι ὁ ὑπουργὸς
δὲν εἶναι ἐδῶ. — Δὲν μ' ἐννοεῖτε
ὡς φαίνεται. Τὸ δωμάτιόν του σᾶς
ἐρωτῶ ποῖον εἶναι. — Σᾶς ἐννοῶ
πολλὰ καλὰ, καὶ σᾶς ἐπαναλαμ-
βάνω ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν στιγ-
μὴν ὁ ὑπουργὸς δὲν εἶναι εἰς τὸ
δωμάτιόν του. — Ἀλλὰ σᾶς λέ-
γω ὅτι δὲν θέλω νὰ ἰδῶ τὸν ὑ-
πουργόν. Θέλω νὰ ἰδῶ τὸ δωμά-
τιόν του. — Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω
ὅτι ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ δὲν
θέλω νὰ σᾶς δεῖξω τὸ δωμάτιόν
του. Ἦμπορεῖτε νὰ πηγαίνειται.
— Αὐστηρὸς εἰσθε εἰς τὰ χρέη
σας. Κύριε, ἀπήντησεν ὁ ἐλθὼν.
Ἦμπορῶ νὰ μάθω τίς εἰσθε; —
Μάλιστα, κύριε, μάλιστα. Εἶμαι
τοῦ ὑπουργείου ὁ κλητῆρ. — Καὶ
ἐγὼ, κύριε, εἶμαι ὁ Ὑπουργός!

(ἐκ τοῦ ἀγγλ. Ἑταστοῦ).

Καὶ ἰδοὺ ἡ Ἄρκτος μέγας ὑπουργὸς ἰσχύων τῶρα,
καὶ δι' ἐν μειδιάμᾳ του μικροὶ τρέχουν καὶ μεγάλοι,
καὶ τὶς πρῶτος νὰ τῷ φέρῃ κολακείας καὶ τὶς δῶρα·
καὶ τῆς μὲν βροφᾷ τὴν κνίσσαν, καὶ τὰ δὲ δὲν ἀποβάλλει.

Ἄλλ' ἡ πονηρὰ ἀλώπηξ, τὸ μνησίκακον θηρίον,
εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα· « — Ἡ ἰσχὺς σου ἀπατάται.
Θ' ἀποδείξω ὅτι ἔχεις κλέπτῃν ὑπουργὸν καὶ ἀχρεῖον,
ἂν νὰ πράξω μὲ ἀφήσῃς. » Καὶ ὁ λέων εἶπε — Πράττε' —

Τότε σχίζει κορμὸν δένδρου, πονηρὰ μηχανωμένη,
καὶ τοῦ κράτους τὸ ταμεῖον, σάρκας, κόκκαλα καὶ κῶλα,
ἄλλοτε διεσπαρμένα καὶ ἀνέλεγκτα, τὰ δένει,
τὰ μετρά, καὶ εἰς τὸ κοῖλον τοῦ κορμοῦ τὰ κλείει ὅλα.

Ἰδοὺ, ἔρχεται ἡ ἄρκτος, μακρὰς ὥρας ἐργασθεῖσα,
πεινασμένη, ὡς ἐδόθη εἰς τὰς Ἀρκτους νὰ πεινώσι·
πλησιάζει τὸ ταμεῖον. Τὶ γλυκεῖα ὄζει κνίσσα!
Τὶ θαυμάσι' εὐωδία! τοὺς μυκτῆράς της κεντῶσι!

Περιβλέπεται, μὴ ξένος ὀφθαλμὸς ἐπιτηρήσῃ,
καὶ τὸ σχίσμα τοῦ ταμείου ἔρευρᾷ ἐκ τοῦ πλησίον,
καὶ τὸ ῥύγχος παρεννεῖρει, λέγουσα ἐν παποιθήσει
ὅτι ζῇ ἐκ τοῦ ταμείου ὁ δουλεύων τὸ ταμεῖον.

Αἶφνης κλείεται τὸ σχίσμα, καὶ τὸ ῥύγχος ἐντὸς μένει!
μάτην στρέφεται ἡ Ἄρκτος, καὶ φρυάττει, καὶ μυκάται·
συνελήφθη· καὶ ἡ ἀλώπηξ ἰδοὺ φθάνει ὀργουμένη,
καὶ φωνάζει· Κλέπται, κλέπται! χωροφύλακες, ἐλάτε!

Αἱ κραυγαὶ τῆς συναθροίζουσιν ὅλον στράτευμα ποιμένων·
τρέχουν ἐκθαμβοί, κρατοῦντες ἄλλος λίθον, ἄλλος ξύλον,
καὶ τὸν ὑπουργὸν ὡς βλέπουν εἰς παγίδα δεσμευμένον,
Ὅλοι τὸν περικυκλόνουν καὶ ξυλοκοποῦν τὸν φίλον.

— Γάλλος τις ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ ἐπεφόρτισε ποτὲ ζωγράφον τινὰ νὰ ζωγραφίσῃ εἰς μίαν εἰκόνα διάφορα ἔθνη μὲ τὰς ἐνδυμασίας των. Ἀφ' οὗ ὁ ζωγράφος ἐτελείωσε τὸ ἔργου του, ὁ ἀξιωματικὸς παρετήρησεν ὅτι τὸν Γάλλον εἶχε ζωγραφίσῃ γυμνόν, πλησίον του δὲ εἶχε θέσει διάφορα τεμάχια βούχων, ψαλιδία, κτλ. καὶ τὸν ἠρώτησε διὰ τί τοῦτο; Ὁ ζωγράφος ἀπεκρίθη ὅτι, ἐπειδὴ οἱ Γάλλοι ἀλλάσσουν συνεχῶς τὸν τρόπον τῆς ἐνδυμασίας των, δὲν ἤξεύρει μὲ ποῖον ἔνδυμα νὰ τοὺς ζωγραφίσῃ, διότι παρελθόντος ἐνὸς ἔτους οὐδεὶς ἤθελε γνῶρῃσιν ἂν ᾦναι Γάλλος ἢ ἄλλου τινὸς ἔθνους κάτοικος.

— Εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἱ Ἱππευταὶ (gentlemen riders) δὲν εὐχαρίζονται πάντοτε ἀπειλοῦντες ἢ ἀπωθοῦντες διὰ ζωρῶν λέξεων τὸν ὑποχρεωτικὸν ἐκείνων ἄνθρωπον, ὅστις ἤθελε τοὺς συνδράμῃ πίπτοντας ἐκ τοῦ ἵππου. Κομψὴ τις ἄμαξα συρομένη ἀπὸ δύο ὠραίους ἵππους, διήρχετο κοιλάδα τινὰ χαρίεσαν καὶ τερπνὴν μεταξὺ Λονδίνου καὶ Βρίγτων. Αἶφνης ἵππεὺς τις, διαβαίνει ὡς ἀστραπή, καὶ πίπτει ὡς κεραυνὸς μετὰ τοῦ ἵππου του, ὅστις κρημνίζεται εἰς τὸ χεῖλος ἐνὸς χάνδακος. Ἡ ἄμαξα, ἥτις ᾔην ὀλίγα βήματα μακρὰν, σταματᾷ· Κύριός τις καταβαίνει ἐξ αὐτῆς, πλησιάζει πρὸς τὸν πεσόντα ἵππεα, καὶ λαμβάνων αὐτὸν προσεκτικῶς ἐκ τοῦ βραχίονος, διὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ἐγερθῇ, τὸν ἐρωτᾷ φιλανθρώπως ἂν ἐπληρώθη καὶ ἂν ἐπιθυμῇ νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς τὸν πλησιέστερον ἐκεῖθεν ἱατρὸν ἐφ' ἁμάξης.

— Εὐχαριστῶ, ἀπεκρίθη ὁ Ἀγγλος ἵππεὺς, εὐχαριστῶ διὰ τὴν καλοσύνην Σας. Ἐχὼ ἀνάγκην μόνον, Κύριέ μου, νὰ μάθω τὸ ὄνομά Σας καὶ τὴν κατοικίαν Σας.

— Μοὶ φαίνεται πολὺ εὐγενής, Κύριέ μου, καὶ ἔχω μεγάλην εὐχαρίστησιν διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ μέλλουσιν ἐπίσκεψίν σας. Σὰς παρακαλῶ δὲ νὰ μὴ θεωρήσῃτε τὸν ἑαυτὸν σας ὑποχρεωμένον πρὸς ἐμὲ δι' ὅτι πρὸ ὀλίγου φιλανθρώπως ἐπράξα. Βοηθῶν τὴν ἀνέγερσίν σας ἐξετέλεσα τὸ χρέος μου.

— Τὸ χρέος σας; εἰσθαί πολὺ μετριόφρων! ἐλπίζω νὰ σὰς ἀποδείξω ὅποιαν ἀξίαν ἔχει τοιαύτη πράξις.

— Τῇ ἀληθείᾳ, Κύριε, διὰ τῶν λόγων σας μὲ ὑπεχρεώσατε... Ἐδουάρδος Ἀσέρβυ ὀνομάζομαι.

Ἐκεῖ θάνατοι καὶ ὁ λέων, πνέων πῦρ ἐκ τῶν μυκτῆρων.
— Δούλε ἄπιστε, τὴν λέγει, σ' ἐμπιστεύθην. Τὶ μοῖρα!
Σὺ τοὺς ἄλλους κατηγορεῖς, καὶ τῶν ἄλλων εἶσαι χεῖρων.
Πήγαυε, σὲ περιμένει ἡ ἐσχάτη τιμωρία. —

Τὸ συμβᾶν ἠκούσθη· τρέχουν μικρὰ ζῶα καὶ μεγάλα
ἐν χορδαῖς καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ μετὰ χαρᾶς μεγίστης·
ἀλλὰ δράμους ἢ πηδῶσιν, ἔρπουσ' ἢ πετῶσιν ἄλλα,
καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἦλθον ὡς καὶ Ἄρκτοι συγγενεῖς τῆς.

Καὶ ἀναλαβὼν ὁ λέων τὸν βασιλικὸν τοῦ τρόπον,
εἰς τὴν πλήθουσαν ἐκείνην τῶν ἀλόγων ἐκκλησίαν
νὰ τῷ φέρουν διατάττει τὴν αὐθάδη κρεωκλέπον,
καὶ εἰς ὑψηλὴν ἀγγύνην τὴν κρεμᾷ μακρὰν πλατεῖαν.

Κ' ἐπαιδεύθ' ἢ συκοφάντις, κ' ἐπεκρότησε τὸ πλῆθος,
κ' ἡ ἀλώπηξ νὰ τὸ λέγῃ, τρέχει καὶ ἀκόμη τρέχει.
Τί δηλοῦσι ταῦτα ὅλα. Ὅλα ταῦτα εἶναι μῦθος.
Καὶ τὸ Ἐπιμύθιον του; — Ἐπιμύθιον δεν ἔχει. (1)

A. P. Ραγκαβῆς.

(1) Παρακαλοῦνται οἱ ἑκασταχοῦ ἀναγνώσται νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ὁ μῦθος οὗτος
δὲν ἔχει ποῦθεν ἐφαρμογῆς σκοπὸν ἢ ἀξίωσιν, ἀλλ' ἐγγραφή μόνον πρὸς ἀφελῆ ἐ-
ξήγησιν τῶν εἰκονογραφικῶν αἰτινῶν δὲν εἶναι ἐδική μας ἐπίνοια, ἀλλ' εὐφυὲς προῖον
γερμανικοῦ Γερμανικῆς.

(Σ. Σ.)

καὶ κατοικῶ εἰς τὴν ὁδὸν Regent's
street 102.

— Ἐντὸς δλίγου, Κύριε, θέ-
λετε μάθει περὶ τοῦ πλοιάρχου
Ἀρθούρου Μοντβέλλ!

Καὶ τῷ ὄντι τῇ ἐπαύριον ὁ Κ.
Ἐδουάρδος Ἀσερβὺ προσεκληθῆ
παρὰ τοῦ Δικαστηρίου κατ' αἰτη-
σιν τοῦ πλοιάρχου Μοντβέλλ. Ἡ
ὑπόθεσις ἐδικάσθη τακτικῶς. Ὁ
Κ. Ἐδουάρδος ὡμολόγησεν ὅτι
συνέδραμε τὸν πλοίαρχον χωρὶς
νὰ προσκληθῇ παρ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ,
ποῖον ἀδίκημα ἐπραξα πρὸς ὑμᾶς
τὸν ἡρώτησεν;

— Μὲ ἐμποδίσατε νὰ κερ-
δίσω τὴν τιμὴν τοῦ ἵπποδρομείου
(Steeple-chase) ἀπεκρίθη ὁ Μοντ-
βέλλ, καθότι ἐγὼ ἔτρεχον πρὸς
τὸ τέρμα, ὅταν ὑμεῖς μὲ ἀνε-
γείρατε.

Οἱ μάρτυρες ὡμολόγησαν, ὅτι
οὔτε ὁ ἵππος, οὔτε ὁ πλοίαρχος
ἐπληρώθησαν ἐκ τοῦ χρηματίσμα-
τος τούτου, ὅτι ἦθελον ἐγερθῇ μό-
νοι καὶ ἀνευ συνδρομῆς τινος,
καὶ ὅτι βεβαίως ὁ Μοντβέλλ ἤ-
θελε κερδίσῃ τὸ στοίχημα, διότι
ἐπροπορεύετο τῶν συναγωνιστῶν
του πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας.

Οἱ δικασταὶ ἀπεφάσισαν μὲ τὴν
τοῦ Σολομῶντος σοφίαν, ὅτι ὁ ἔ-
νοχος τῆς τοιαύτης ἀργοπορίας
χρεωστῆν νὰ πληρώσῃ τὸ στοίχη-
μα· ὥστε ὁ Κ. Ἐδουάρδος Ἀσερ-
βὺ κατεδικάσθη νὰ πληρώσῃ πρὸς
τὸν πλοίαρχον Μοντβέλλ τὴν ἀ-
ξίαν τοῦ στοιχήματος τοῦ ἵπποδρο-
μείου καὶ τῶν ἰδιαιτέρων στοιχη-
μάτων, ἧτοι τὸ ὅλον τρεῖς χιλιά-
δας διακοσίας λίτρας Στερλίνας,
(90,000 περίπου Δραχμάς.)

— Ἄν τις ἀμφιβάλλῃ ἀκόμη
περὶ τῆς ὠφελείας τῶν ἡλετρι-
κῶν τηλεγράφων καὶ τῶν σιδη-
ρῶν ὁδῶν, ἅς ἀναγνώσῃ καὶ ἅς
πεισθῇ. Ἀγγλικὴ τις ὁδοιπορῶν
ἀναφέρει ὅτι, κύριός τις ὁδοιπορῶν
διὰ τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ ὅταν ἐφθα-
σεν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον τοῦ ἀ-
πέχοντα ἑκατὸν μίλια ἀπὸ τὸ
Λονδίνον παρετήρησε μὲ λύπην
τοῦ ὅτι τῷ ἔλειπεν ὁ ἐπενδύτης
του. Ἀμέσως κινεῖται ὁ τηλεγρά-
φος καὶ λέγει: Πρὸς τὴν διεύ-
θυνσιν τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ
τοῦ Λονδίνου. Ἄν ἐμείνεν
εἰς τὸ γραφεῖόν της εἰς
κυανοῦς ἐπενδύτης νὰ τὸν
στείλῃ. Μετὰ ἓν λεπτὸν ὁ ὁ-
δοιπορὸς ἀνέγνω τὴν ἀπάντησιν:
Ἐμείνε· καὶ μετὰ δύο ὥρας
εἶχε τὸν ἐπενδύτην του.
